

TÉMA MĚSÍCE

BUDOU MÍT DO ROKA LÍBEZNICE NOVÝ SÁL?

Nová tělocvična s multifunkčním sálem a zázemím – pohled od jihu

foto grafika M1 architekti

Zdá se, že se konečně podaří odstranit jeden velký nedostatek ve vybavení Líbeznic. Do roka by měla u zdravotního střediska stát nová tělocvična se zázemím, která bude sloužit nejen školákům, ale i fotbalistům, skautům, stolním tenistům, líbeznickým maminkám i tatínkům. Od první chvíle architekti tvořili multifunkční prostor, kde se budou moci lidé scházet i na společenských a kulturních akcích.

Celá stavba by měla stát bez vybavení 35 milionů korun, přičemž samotná obec musí zajistit 10 milionů korun a zbytek přispěje stát. „I těch 10 milionů je pro obec velká zátěž, ale shodli jsme se opakovaně, že Líbenice takový objekt opravdu potřebují,“ vysvětluje starosta Martin Kupka.

Vznik projektu krok za krokem

Plán na výstavbu objektu nevznikl rozhodně ze dne na den. Poprvé se obec obrátila na architekty se zadáním vytvořit základní představu o takovém objektu v roce 2013.

„Uvědomili jsme si, že obec velikosti Líbeznic nikdy nebude mít dostatek prostředků, aby postavila jeden objekt fotbalistům, druhý skautům, třetí stolním tenistům, další pro plesy a zábavy a ještě další pro novou školní tělocvičnu. A kdyby na to i někde dotace sehnala, znamenalo by to neúnosné náklady na provoz takových budov do budoucna. Nebyla žádná jiná rozumná možnost než se pokusit všechno shromáždit pod jednou střechou,“ vysvětluje Martin Kupka. Na základě tohoto zadání vznikly první skici a začala jednání se spolky, co by budova měla splňovat a jak velká by měla být. Pořád to ale byly nesmělé pokusy. Rychlejší tempo dostaly přípravy v okamžiku, kdy se ukázalo, že škola kvůli nárůstu žáků nutně potřebuje další tělocvičnu. Objevila se navíc příležitost, jak zajistit finanční prostředky ze státního rozpočtu pro nezbytné rozšíření kapacity školy. „Na konci loňského roku jsme tak na ministerstvo financí nesli žádost o dotaci s jasnou představou, jak má budova vypadat,“ dále upřesňuje Martin Kupka. Tomu ale před-

cházel hodiny práce nad výkresy budovy s fotbalisty, skauty a dalšími budoucími uživateli objektu. Dokonce se o stavbě veřejně debatovalo v Divadle kouzel Pavla Kožíška na začátku loňského listopadu. Všichni se navíc shodovali i na příznivém hodnocení původního návrhu týmu M1 a jeho spolupracovníků. Následovala veřejná soutěž na zpracování jednotlivých fází projektové dokumentace. Obec zvolila nabídku s nejnižší cenou ve výši 956 tisíc korun.

Tím ale zdaleka připomínkování projektu neskončilo. „Další kola připomínek se rozběhla při práci projektantů nad finální prováděcí dokumentací. Znovu se diskutovalo nad detaily uspořádání celé budovy a o tom, co jsme schopni obětovat, aby stavba nebyla příliš drahá.

PROJEKT NOVÉ TĚLOCVIČNY PROŠEL NĚKOLIKA KOLY PŘIPOMÍNEK

Výsledkem je podle mého přesvědčení dobrý kompromis, který zvládneme zaplatit a zároveň splní nejpodstatnější nároky uživatelů,“ doplňuje Martin Kupka. Tato slova potvrdila nakonec i samotná soutěž na zhotovitele stavby. Nebyla vůbec jednoduchá. Přihlásilo se deset firem a většina z nich nabízela cenu hodně nad 40 milionů korun. Zvítězila nejnižší nabídka společnosti JMA Group z Jihlavy s cenou podle předpokladu projektantů ve výši 35 281 tisíc korun.

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

o první adventní neděli společně otevřeme rekonstruované Mírové náměstí. Moc se na to těším. Uzavře se tak několikaleté úsilí proměnit srdce v obce v přátlivé místo, kde bude možné se potkávat a organizovat nejrůznější akce. Pro každou obec je takové místo důležité. Zmíním se hned proč a možná překvapivě se pokusím upozornit na jisté evropské souvislosti.

Živá obec nemá být jen místem, kde lidé přenocují, občas nakoupí a žijí jen vedle sebe. Kouzlo opravdové vesnice spočívá v tom, že v ní lidé žijí spolu. Nejsou si navzájem anonymní a lhostejní. Pozdraví se, když se potkají. Prohodí pár slov, aby věděli, jak se tomu druhému žije. Podaří-li se to, je to hned příjemné povzbuzení v běhu všedních starostí. A dokonce i něco víc, vzniká tím automaticky pouto a závazek, že bychom si příště pomohli, kdyby to ten druhý potřeboval. Je to normální lidské chování a je nám vlastní od dob, kdy jsme se učili žít podle základních hodnot naší civilizace, mezi něž určitě patří úcta a respekt k druhému člověku. Často pochybujeme o tom, jestli je naše kultura, naše společnost a náš politický systém na tak dobré úrovni. Odpovídám jednoznačně: Ano, je. A přes všechny výhrady k dnešku je třeba říci, že jsme na tom nikdy v historii nebyli lépe. Pokud si to neuvědomíme, budeme sami sebe oslabovat.

Hovoříme o rizicích spojených s uprchlickou krizí. Obáváme se po útocih v Paříži, zda útok teroristů neohrozí přímo i nás. Obavy jsou přirozené, není to žádné selhání ani odklon od našich hodnot. Nejvíce bychom selhali, pokud bychom přestali svým hodnotám věřit, přestali je sdílet a zapomněli na své tradice, pokud bychom dopustili, aby se to vše vytratilo v mlze nezájmu a nevědomosti.

Vrátím se zpět k obecnímu měřítku. Není nejlepším bezpečnostním opatřením před možnými agresory, že se budeme znát a že se pozdravíme namísto lhostejného míjení? Není nejlepší obranou před ohrožením naší kultury z vnějšku, že ji sami budeme udržovat a pěstovat? Samozřejmě že ano. Navíc, pokud to tak bude, pokud si budeme vážit svých hodnot a budeme je hájit, nepovede se složitá diskuse, zda správnou reakcí na brutální útok má být jasná a razantní odpověď. Naopak s rozmlženým pohledem a zpochybňováním všeho nezmůžeme nic, dokonce si nejspíš ani neuvědomíme, že bylo třeba reagovat. Najdeme tisíce výmluv.

Chci tím říci, že naším vlastním a docela dostupným příspěvkem k tomu, aby se Česko i Evropa nevydávaly napospas novým vnitřním i vnějším hrozbám, je vlastní pevné ukotvení. Treba v sousedských vazbách, ve společné tradici a v našem obecním společenství. Když si nevážíme svých hodnot, které z nás udělaly, co jsme, jen tím usnadňujeme cestu lidem, kteří by nám rádi vnutili hodnoty jiné.

Pokud se tedy těším na nové náměstí, těším se i proto, že budeme mít důstojný prostor pro naše setkávání, pro udržování starých tradic a rozvíjení nových.

Těším se na setkání na Mírovém náměstí.

Váš starosta

Číslo měsíce: 95 345 – tolik lidí vidělo pořad Adama Gebriana o Líbezních na www.stream.cz.

i ROZHOVOR

ŽIVOT VE SVOBODNÉM STÁTĚ JE ÚŽASNÝ

Primas český Dominik kardinál Duka vyznamenal v polovině listopadu jednoho z vážených líbeznických občanů za jeho práci pro život místní farnosti. Ocenění převzal spolu s dalšími sedmi osobnostmi v honosném prostředí arcibiskupského paláce na Pražském hradě. Dominik Duka také zdůraznil, že bez těchto lidí by církev byla chudší. Byly by o poznání chudší i Líbeznice, kdyby neměly mezi svými občany stále aktivního optimistického Karla Stolla. Mnoho let se podílí na hudebním životě místní farnosti a jeho zásluhou se také v minulosti opravoval kostel.

Kdy ses vlastně s rodinou přistěhoval do Líbeznic a jaké byly první roky v nových bytovkách za hříštěm?

Do Líbeznic jsme se přistěhovali v roce 1980 s manželkou Helenou a dcerami Michaelou a Lucií. Před tím jsme bydleli v Praze-Strašnicích 20 let. Pocházíme z Plzně. Moje žena Helena byla dcerou Josefa Milty – ředitele kůrů třech plzeňských kostelů. Tím bylo předznamenáno vlastně celé moje hudební působení. Byl jsem okamžitě zapojen do produkce místního chrámového sboru, který i v době totality provozoval znamenité skladby českých i světových autorů.

První roky v Líbeznicích byly opravdu těžké. Bytovky se nalézaly na naprosto neupraveném rozbláceném terénu, v místě zdravotního střediska byla skládka cukrové řepy a na autobusovou zastávku jsme si přes boty navlékali igelitové pytlíky. Mnohdy jsme se do přeplněného autobusu ani nedostali.

Co jsi vlastně vystudoval a čím ses živil?

Gymnázium jsem vystudoval v Plzni. K dalšímu studiu jsem nedostal z politických důvodů doporučení, takže jsem se vyučil ve Škodovce soustružníkem a rok jsem tam pracoval. Po roce jsem doporučení dostal a začal jsem v Plzni studovat elektrotechnickou fakultu. V roce 1953 jsem byl ale za účast v protistátních demonstracích z fakulty vyloučen a to už jsem mohl pracovat jen jako pomocný dělník na stavbě. Po čase se podařilo, že jsem byl znovu přijat a přešel jsem na pražskou elektro fakultu. Dokončil jsem ji v roce 1957 a do roku 1961 jsem byl na Československé akademii věd. Mou zálibou byly však železnice. Podařilo se mi dostat místo ve Výzkumném ústavu železničním. Pracoval jsem v oboru železniční zabezpečovací techniky a následně v mezinárodním železničním výzkumném ústavu v Utrechtu v Holandsku.

Jaký byl v osmdesátých letech život v obci pár kilometrů za hranicí Prahy?

Po přistěhování z Prahy nás zaskočilo třeba zásobování a úroveň místních obchodů. Doprava autobusová byla zoufalá. Mnohdy i spoje vynechávaly a byl veliký problém dostat se včas do práce. Jezdil jsem tehdy až na Zlíchov, což bez metra byla úžasná lahůdka.

Chodit za totality do kostela se zrovna nenosilo. Ty jsi navíc už tehdy do života farnosti aktivně zasahoval. Setkával ses s odporem tehdejšího režimu?

Karel Stoll s Dominikem Dukou

foto -mk-

Do kostela jsem samozřejmě chodil odedávna. Po příchodu do Líbeznic jsme s velikou radostí zjistili, že místním farářem je Pavel Kuneš, kterého jsme znali již z Plzně, kde v době našeho mládí kaplanoval. Brzy jsme se s ním spřátelili. Téměř od začátku jsem pracoval ve farní radě a pomáhal jsem brigádnicky při opravách kostelů v naší farnosti. V letech po revoluci jsem zařizoval elektrifikaci věžních hodin, pohonu zvonů, instalaci zabezpečovacího zařízení a podařilo se mi získat sponzory pro restauraci obrazů křížové cesty a historických lustrů.

Vlastní běžná návštěva kostela nevyvolala problémy. Oheň na střeše vznikl ale ze strany KSČ při prvním provedení vánoční Rybovy mše v roce 1986. Z toho jsem měl problémy a rovněž Pavel Kuneš s církevním tajemníkem.

Co bylo možné tehdy podnikat ve farnosti? Už vedení chrámového sboru bylo vnímáno jako podezřelá aktivita.

V místním kostele jsme v osmdesátých a devadesátých letech dělali opravdu spoustu hudby, díky příznivé rodinné situaci – manželka Helena s krásným hlasem, dcera Lucie v té době studující konzervatoř obor varhany a dcera Michaela violoncellistka. Já osobně jsem fungoval jako sólista, člen sboru a propagátor. Dlouhá léta s námi zpívají i manželé Konopáskovi. Nejen o svátcích, ale i o běžných nedělích jsme prezentovali spoustu muziky, mnohdy i s orchestrem. Dokonce i premiéry. Lucie vedla kroužek dětského sboru, takže jsme provozovali i skladby pro dva sbory. V roce 1986 jsme provedli poprvé Rybovu Českou mši vánoční a stalo se tradicí, že zazní vždy na silvestra. Letos to bude již po třicáté. V roce 1997 jsme se spolu s 10 sbory z celé republiky zúčastnili Festivalu duchovní hudby v Ústí nad Orlicí. Hostovali jsme také například na Slovensku a na Moravě.

Jak ses zapojoval do přelomových událostí v roce 1989?

V listopadu 1989 jsem se snažil co nejdříve založit Občanské fórum jak v Líbeznicích, tak i na pracovišti ve Výzkumném ústavu. Podařilo se to s pomocí zainteresovaných občanů 14. prosince. Následující druhé volební období jsem potom pracoval v obecním zastupitelstvu jako předseda školské a kulturní komise.

Jak potom vypadal další život ve svobodném státě z tvého pohledu?

Život ve svobodném státě byl úžasný po všech stránkách. Vládlo nadšení, otevřely se různé zakázané aktivity, cestování, koncerty v kostelech, podnikání apod. Škoda, že se do naší společnosti vloudilo postupně prospěchářství a pomínulo to původní čistě nadšením.

Co spolu s dcerou chystáte na letošní Vánoce?

Hudební aktivity v kostele jsou teď doménou hlavně dcery Lucie. Já jakožto amatér jsem účinkoval vždy jako zpěvák sólista nebo člen sboru a pomáhal získávat posily z jiných kostelů. V současné době si velice ceníme Vladimíra Málka, rektora zdejšího kostela. Na Silvestra chceme znovu uvést Rybovu Českou mši vánoční. Hezký hudební program připravujeme i na středověčerní Půlnoční mši.

Jak jsi spokojený s rozvojem samotných Líbeznic?

S rozvojem Líbeznic jsem velmi spokojen. Nikde v okolních obcích není takový posun ke zvelebení po všech stránkách. Naši rodinu zarmucuje pouze to, že při tomto zvelebení se musíme rozloučit se starými stromy, se kterými jsme se za ta léta sžili.

-mk-

Dokončení ze strany 1

Se samotnými pracemi se začalo hned v prvních listopadových dnech. Nejprve stavební firma odstranila staré kabiny. Do hloubení výkopu pro založení stavby se bagr pustil ve středu 11. listopadu – tedy symbolicky na den sv. Martina. „Snad bude patron libeznického kostela držet ochrannou ruku i nad stavbou nové budovy,“ říká s úsměvem starosta.

Jak bude stavba vypadat?

Autorem architektonického řešení budovy je tým M1. Jeho výtvarné citění zásadně ovlivnilo nedávné zateplení a přestavbu obecního úřadu, Domu služeb i Zdravotního střediska. Navrhoval také současnou podobu Duhovky a připravil pro Líbeznice nový územní plán. Stavba nové tělocvičny je ale rozsahem největší a nejvýznamnější realizace. Od první skici se plán tělocvičny setkával s příznivým ohlase. „Chtěli jsme vytvořit objekt, který splní všechny požadované funkce. Hodiny strávené nad připomínkami a podněty jsem úmyslně nepočítal. Snažili jsme se navíc obci šetřit provozní peníze. Omezili jsme stroje, strojky, zbytečné technické a systémy vyžadující intenzivní údržbu, servis, revize a obměňování. Spoléháme na přirozenou ventilaci v budově. Nebude tam žádná nákladná klimatizace.

Standardy zařizovacích předmětů, koncových prvků, svítidel a stavebních doplňků jsou nastaveny na nejnižší ještě přijatelnou úroveň. Upravovali jsme i vnitřní uspořádání budovy s ohledem na nutné úspory. Přitom všem jsme se snažili zachovat původní myšlenku návrhu – tedy vzdušnou dřevostavbu,“ popisuje architekt Jan Hájek.

Na pohled by budova měla zaujmout dřevěnou fasádou ze svislých dřevěných lamel a oblym zakončením na obou kratších stranách.

„Nechceme, aby nová budova svým objemem konkurovala kostelu. I proto jsme ji zapustili na úroveň fotbalového hřiště. Druhé podlaží bude pro změnu přístupné bezbariérově z ulice Na Chrupavce. Celkové pojetí stavby s využitím dřeva by mělo působit co nej-přirozeněji a v dobrém smyslu měkce. Přispějí k tomu i do půlkruhu tvarované kratší strany budovy. Do těchto apsid jsme umístili všechny doprovodné funkce objektu – klubovny, zázemí fotbalistů, posilovnu i gastronomické zázemí sálu,“ zpřesňuje Jan Hájek.

Největší počáteční bolest – kácení stromů

Před zahájením stavby bylo bohužel nezbytné nutné pokácet několik starších stromů. „O každém z nich jsme s architektem debatovali. Držíme se závazku, že za každý jeden vysadíme dva nové. I tak

ale přistupujeme ke kácení každého staršího stromu s velkou pokorou,“ říká první místostarosta obce František Závorka. Výsledkem společného hledání co nejcitlivější cesty je i záchrana vzrostlé borovice při severozápadním okraji výkopové jámy. „Zároveň bychom chtěli ještě teď na podzim vysadit alej podél nově vytvořeného valu u Hovorčovické ulice. Ten by měl lépe bránit tomu, aby se pro některé míče muselo až na silnici. Chceme pozvat všechny občany Líbeznic ke společnému Mikulášskému sázení v sobotu 5. prosince od 10 hodin. Sejdeme se na křižovatce ulic Hovorčovická a Na Chrupavce,“ upřesňuje František Závorka.

PŮVODNÍ MYŠLENKA STAVBY – VZDUŠNÁ DŘEVOSTAVBA

Samotná stavba tělocvičny by se teď už neměla zastavit s výjimkou Vánoc ani na jeden jediný týden. Ještě do konce roku by měly vzniknout základy pro montáž nosných prvků dřevěného skeletu. „Stejně jako v případě Rondelu budeme i o průběhu této stavby informovat na obecním webu. Chceme, abyste se na hotové dílo mohli těšit se stejným napětím jako my,“ uzavírá Martin Kupka.

-na-

TÉMA**U ŠKOLKY VZNIKÁ ŽIVÁ ZAHRADA**

Na začátku letošního roku se obci podařilo získat dotaci na kompletní úpravu zahrady u původního objektu mateřské školy. Dosavadní zahrada po zásadní rekonstrukci volala už dlouho. Doposud mohla obec s vypětím všech sil řešit po krůčcích nanejvýš rozšiřování kapacity mateřské školy. Na zahradu se z pochopitelných důvodů peněz nedostávalo. Díky dotaci dostanou ale děti nový prostor pro své hry. Podoba architektonického řešení vznikla už v roce 2013 spolu s návrhem úprav areálu Duhovka. „Znovu se ukázalo, že připraveným přejde štěstí. Projekt jsme mohli jen mírně upravit a požádat o dotaci. Bez ní by si děti na úpravu musely ještě nějaký rok počkat,“ vysvětluje místostarosta obce Michal Doubrava.

Nová podoba zahrady staví na přírodních prvcích. Mezi použitými materiály převažuje dřevo. Vzniknou tam také nové záhonky pro pěstování zeleniny i bylinné záhonky. Kromě toho se tam objeví krmítka pro ptáky, motýlí dům či hmyzí hotel. Děti tu budou moci pozorovat a poznávat přírodu v proměnách celoročního cyklu.

„Naším záměrem je naučit děti si v přírodě hrát, využít ji ke svému čistému potěšení. Díky správným návykům, jak s přírodou zacházet a jak se k ní cho-
vat, nebudou mít nikdy potřebu přírodě ubližovat,“ slibuje si od nové úpravy ředitelka školy Martina Podlupná.

Nové prvky

Altán s pískovištěm – jeho boky jsou částečně oporou pro popínavé rostliny a částečně slouží i jako prolézačka, poskytovat bude dětem i v teplých dnech přirozený stín. Pískoviště je zahloubené pod úroveň terénu a jeho boky jsou z přírodního dřeva. Písek dětem odjakživa skýtá příležitost pro mnoho rozmanitých her, jak konstruktivních, tak i didaktických.

Práce na Živé zahradě MŠ

foto -na-

Vrbový tunel představuje oblíbený přírodní prvek. Sloužit může jako prolézačka, skryš i součást opičí dráhy. Na jeho proměně v průběhu roku je možné dětem ukazovat přírodní cykly. Využití vrby bílé pro tento prvek navíc umožňuje ukázat rychlý růst rostlin.

Barevná krmítka v klasickém stylu jsou zavěšená ze stromů – možnost spouštění pro dosypávání pomocí kladky nebo samostatně stojící s dosypáváním pomocí mobilních schůdků.

Motýlí dům – jedná se o jeden z nejatraktivnějších objektů pro pozorování živé přírody. Dětem umožňuje denní oční kontakt s oblíbeným živočišným druhem.

Hmyzí hotel bude dalším z prvků, které ukážou různorodost přírody. Na malém prostoru budou děti sledovat život různých druhů hmyzu. Sestava různorodého materiálu (stébla, mrtvé dřevo, dřevokazné houby, nasucho skládaná zídka, duté cihly) poskytne ideální podmínky pro hmyzí „osídlení“ a zároveň pro bezprostřední pozorování.

Živá zahrada počítá také s rozmištěním dalších drobných didaktických prvků pro pozorování přírody a pro bližší seznamování dětí s povětrnostními jevy – **větrníku** a **srážkoměru**.

Důležitou součástí projektu pro výchovu k odpovědnému přístupu k životu a přírodě představuje přírodní **kompostér**. Ten má názorně dokumentovat rozkladné procesy v přírodě a zároveň ukázat, že by se co nejvíce biologického odpadu ze zahrady mělo uložit a následně využít v místě.

Mlhoviště s dřevěným molem není určeno jen k osvětlení v letních dnech a otužování dětí, ale naším záměrem je využít mlhoviště k mnoha výukovým projektům s vodní tematikou, upozornit děti na důležitost a nenahraditelnost této kapaliny.

Špalky – klasické pařezy s hladkou barevnou horní sedací plochou budou využívány k volným hrám dětí, zároveň jako didaktická pomůcka k určování barev a tvarů a v neposlední řadě jako předměty environmentální výchovy.

-mp-

TÉMA

NOVÝ PARČÍK. A NEBO SNAD PARČÍČEK?

Sotva opadalo listí z nově vysázených stromů a keřů na Duhovce, větve dubů, babyk a lip na Mírovém náměstí byly zastříženy do slušivé „fazonky“, začal měnit svou podobu i malý ostrůvek zeleně u autobusové zastávky v ulici Družstevní. Tato skoro džungle přímo volala po změně, zejména v kontrastu k novému chodníku a rekonstrukci zastávky.

Ve čtvrtek 12. listopadu „chlapi“ z Technických služeb prořezali a prosvětlili celou plochu, čímž odhalili, že parčík je vlastně jeden velký betonový květináč. Obdélníkový obří truhlík, jehož kratší strany zdobí vzrostlé stromy a střed je jako stvořen pro malou okrasnou kvetoucí zahrádku; takovou vizi totiž mělo několik zahradních odborníků a znalců architektury. Jejich návrhu vdechli život dvě studentky a jeden student České zemědělské univerzity, kde pokračují ve studiu po úspěšném absolvování střední zahradnické školy v Mělníku.

V pátek 13. listopadu nezačal pro nový parčík nešťastný den, ale den plný slunce. A to doslova, protože teplé a slunečné počasí na čele mladých zahradníků vykouzilo dokonce krůpěje potu. Už v pondělí byl skoro celý park ručně upraven motykami, rýči a hráběmi, takže ideální čas pro dovezení rostlin pro výsadbu. Slivoň a některé dřeviny, mochny, třezalky, čemeřice, třapatky, kontryhel nebo sasanka putovaly rovnou do obřího truhlíku na místo určení. Ty další se šly ohrát do kotelny obecního úřadu. Na ně přišla řada v sobotu. O zálivku se bohužel postaralo nedělní ubrečené počasí, a tak mohl být par-

Další kousek Líbeznic bude hezčí

foto -na-

čík dokončen až v úterý 17. listopadu, shodou okolností na státní svátek úzce spjatý právě se studenty.

STUDENTKY A STUDENTI ZKRÁŠLUJÍ ZELENÉ PROSTORY

A proč zrovna studenti ČZU zkrášlují další zelený prostor v Líbezních? Jednoduše pro jejich chuť vytvořit něco svého a vlastníma rukama, něco, co bude v parčíku ještě za mnoho let, a autoři kvetoucího obřího truhlíku budou moci vidět své „dítko“ vyrůstat. Není to krásná vizitka jejich práce a podnět pro další studium a následně zaměstnání? Určitě je.

Nebát se dát důvěru mladým lidem, kteří se teprve učí a kterým samostatná práce přinese cenné zkušenosti do dalšího studia, to nebyl od pana starosty vůbec špatný nápad. Spolupráci si pochvalovaly obě strany, a tak se může stát, že se s malou skupinkou studentů okolo Petry Černoehorské setkáte při zahradnické práci i na jiných místech v Líbezních a budete moci spokojeně pokývat hlavou nad tím, že rozkvetla a zazelenala se další část vaší obce. Prostě za kus práce hotový. Zbývá ještě poděkovat panu Miroslavu Čackému, který ze svých peněz věnoval na zkrášlení tohoto obecního zámkou 30 tisíc korun.

Ludmila Červínová - Nerudová

SKATEPARK DOSTÁVÁ ZÁKLADNÍ OBRYSY

Na začátku listopadu se rozběhla další z očekávaných líbeznických staveb – skatepark v Areálu zdraví. Vzniká podle projektu, se kterým ve výběrovém řízení vyhrála pražská společnost Mystic Constructions. Nabídla nejzajímavější řešení s největším počtem prvků. Jejich názvy si normální smrtelník nevybavuje, ale pro zkušené jezdce je to naopak andělská hudba.

Od první chvíle je na stavbě znát zájem firmy o co nejlepší výsledek: „Sami na tom jezdíme, tak chceme, aby to dopadlo co nejlépe. Určitě si to sami před předáním vyzkoušíme,“ říká jeden z pracovníků firmy.

HRUBÁ STAVBA DO VÁNOC

V současné době na místě dosavadního improvizovaného skateparku vznikají obvodové zdi budoucích betonových prvků a základové pasy pro rampy. Ještě do Vánoc by měla vzniknout jakási hrubá stavba. Už teď je jasné, že na samotné betonování dojde až v teplejších jarních dnech. Vytváření a vyhlazení jednotlivých prvků je totiž nejnáročnější proces a vyžaduje počasí, které by se stále drželo nad 10 °C.

Projekt je výjimečný ještě v jednom důležitém směru. Kromě prostředků z dotace Ministerstva pro místní rozvoj a velmi významného podílu obce se na financování podílejí také dobrovolníci z řad občanů. Od první výzvy k dnešnímu dni se na výstavbu skateparku sešlo od občanů téměř čtyřicet tisíc korun.

Připojujeme s poděkováním jména všech dosavadních sponzorů: Jana Homolková, Jan Havlíček,

František Grunt, MUDr. Eva Hlavičková, Roman Ehrenberger, Bc. Jiří Bartoníček, Tomáš a Lucie Němcovi, Marcel Karbus, Jitka Pospíšilová, Jana Verhaegen, Šárka Šádková, Kateřina a Luboš Kováři, Helena Bernatová. Tato řada jmen není samozřejmě ještě konečná. Další se stále mohou přidávat.

-mk-

„Tady se za pár neděl rozjede...“

foto -na-

OBECNÍ POLICIE

OPĚT FALEŠNÍ POPELÁŘI

Dne 9. 11. 2015 bylo ve večerních hodinách přijato hlídkou OP oznámení o několika osobách tmavé pleti, které se pohybují v obci Líbeznice v ulici U Cihelny, zvoní na domy a po obyvatelích žádají finanční dar za odvoz odpadu. Hlídky OP okamžitě prověřily oznámení v uvedené ulici a v přilehlém okolí, ale bez úspěchu. Dalším pátráním byly v obci Bašf v ulici Okružní zjištěny tři osoby, kdy jedna z těchto osob byla oblečena do oranžové vesty s logem společnosti vyvážející odpad. Hlídkou OP bylo zjištěno, že se jedná o stejné osoby s bohatou trestní minulostí, jež již řešila společně s dalšími třemi skupinami Romů, kteří se pokoušejí si tímto způsobem na sklonku roku „přivydělat“. Hlídky OP ocenila snahu výše uvedených blokovou pokutou ve výši 1 000 Kč pro každého z trojice za porušení obecně závazné vyhlášky obce. Vzhledem k tomu, že se blíží konec roku, přibývá takových skupin, které se snaží si jakýmkoli způsobem přijít vždy v tomto období k penězům. Upozorňujeme proto občany, aby na žádosti takovýchto osob nereagovali a kontaktovali obecní policii.

Smutný pohled – letos už poněkolkáté

foto -op-

ČERNÉ SKLÁDKY – „BOJ S VĚTRNÝMI MLÝNY“?

Za uplynulý rok evidujeme v katastru obce Líbeznice a v obcích v působnosti Obecní policie Líbeznice zvýšený počet založení tzv. černých skládek. V dřívější většině se jedná o stavební odpad nebo suť, kterou stavebník jednoduše vysype na málo frekventovaných místech, a obce tento odpad následně likvidují na své náklady. Na vytipovaných místech jsou již zbudovány aktivní zábrany nebo umístovány

fotopasti. Navzdory všem opatřením vznikají nová místa černých skládek. Poslední případ byl zaznamenán 4. 11. 2015, kdy neznámý pachatel vysypal stavební odpad u parovodu na výjezdu z ulice Nádražní za obcí Líbeznice. Obecní policie získala několik poznatků k možnému pachateli, bohužel dalším šetřením bylo zjištěno, že vytipovaná firma tuto skládku nezaložila, což bylo doloženo GPS souřadnicemi z pohybu podezřelého vozidla a vážným lístkem odváženého odpadu na skládku. Další případ řešila hlídka OP dne 12. 11. 2015, kdy jeden místní občan vyvezl odpad, který vznikl při vrtu studny na jeho pozemku, do slepé části ulice Zdišské a tento zde z přívěsného vozíku vysypal. Za toto jednání byla muži uložena bloková pokuta ve výši 2 000 Kč.

Rudolf Sedlák

TÉMA

POZDNÍ PODZIM V CENTRU VOLNÉHO ČASU MĚŠICE

Letošní podzim přinesl do CVČ několik novinek. Úspěšný rozjezd jsme zaznamenali s kroužky pro školáky. Náš Klub Zaškolák funguje každé úterý a náš klubový autobus postupně přiváží a odváží přes 50 dětí ze ZŠ Líbeznice a ZŠ Hovorčovice. Navštěvují judo, street dance, pohybovou průpravu, hravé pokusy, výtvarku, legohraní i kroužek můj počítač. Chystáme také kroužek vaření a rozjždíme plaveckou přípravku.

NOVINKA: STŘEDEČNÍ DIVADÝLKA

Těší nás, že dětem se kroužky líbí a od rodičů dostáváme spokojené e-maily. Kroužky už jsou v plném proudu, nicméně pořád mohou další děti „přiskočit“. Platbu kroužkovného upravíme podle

data nástupu do kroužku. A začátkem roku začneme zapisovat zájemce do druhého pololetí. Všechny informace jsou k dispozici na <http://klub-za-skolak.webnode.cz/>.

Další novinkou jsou středeční Divadýlka pro školky. Každý měsíc pořádáme ve velkém sále divadelní představení určené především dětem školkového věku. Kromě hromadných návštěv dětí z MŠ vždy nabízíme vstupenky i pro děti, které MŠ ne navštěvují. Vstupné je velmi mírné, dospělácký doprovod vstupné neplatí. Do konce letošního roku se uskuteční ještě dvě představení – 25. listopadu přivítáme Divadlo Javajka s Pohádkami kocoura Macíčka a 16. prosince vystoupí Petraslíkovo divadlo s pohádkou Divadelní Vánoce. Vstupenky je možné zakoupit v recepci CVČ Měšice. Všechny děti z okolí srdečně zveme!

Měšický jarmark už se v regionu pomalu stává známým pojmem i díky podpoře obce Líbeznice.

Dubnový i zářijový jarmark se povedl, na každém své stánky rozbilo přes třicet prodejců a i díky bohatému doprovodnému programu každý jarmark navštívilo přes 1 500 lidí. Ten letos poslední chystáme na 12. prosince. Bude to jarmark adventní, s vůní svařáku, vánočního punče, svíček, perníčků a cukroví, s vánočním tvořením a zpíváním koled. Proto jsme začátek naplánovali na 14.00 hod. Věříme, že nám počasí opět bude přát a všichni si užijeme příjemné předvánoční odpoledne.

Iveta Kameníková, CVČ Měšice

LÍBEZNICKÉ ŠKOLY

CONNIE VE ŠKOLCE

Nakonec se podařilo najít několik pěkných slunečných dní a Connie mohla navštívit všechny třídy v MŠ Líbeznice. Nejprve děti zlaťáčku přivítaly známým „Ahoj Connie“ a hned už následovalo hlazení a česání. Děti si také mohly vyzkoušet, jak se vodí pejsek na vodítku, jak mu dát pamlsk či hodit aport. Velmi oblíbená je také hra na hady a žížalky, při které se děti plazí pod stojícím pejskem, nebo překračování a přelézání ležícího pejska.

Asi nejzábavnější je však hra s padákem a míčkem, na který již psi slečna netrpělivě čeká. No a když to náhodou někdy dětem dlouho trvá, tak Connie prostrčí otvorem hlavu a míček si chytne sama. A to je potom legrace.

Mezi jednotlivými pohybovými aktivitami se děti také dozvěděly, jak se o pejska starat.

Na závěr je už čekalo jen poslední pohlázení, pomazlení a dárek v podobě samolepek s Connie.

Tento výchovně-vzdělávací program „Psi dobrodružství“ pro děti připravil líbeznický spolek Sirius Třebíč, který na něj získal dotaci od obce Líbeznice v rámci programu na podporu aktivit v oblasti kultury, sportu a volnočasových aktivit.

Iva Sieberová, Sirius Třebíč

Děti z MŠ a šikovná psí slečna

foto -is-

PRVNÍ STUPEŇ V AKCI

Žáci 1. stupně nezískávají nové dovednosti a vědomosti pouze ve školních lavicích. I oni formou zážitkových programů a návštěv různých institucí vstřebávají to, co je do života potřeba znát.

Děti z 1.D a 1.E navštívily líbeznickou knihovnu. „Děti byly nadšené, prohlížely si knihy jako divé a chovaly se moc pěkně. Už se těší, jak tam na jaře vyrazíme zase na čtení,“ shrnuje paní učitelka Kleinová. Prvňáček Jeník Dolanský si navíc připravil referát o turnovské knihovně, která je druhá nejstarší v České republice. Pomohla mu s ním babička, která tam pracuje. Třída 1.A navštívila Národní galerii ve Veletržním paláci a zúčastnila se výukového programu „Poprvé v galerii“. Věřili byste, že je třeba být v galerii teple oblečen, protože kvůli exponátům se musí teplota v místnosti pohybovat kolem 18 °C? Naši prvňáčci i druháci z děčka byli na tuto skutečnost vzorně připraveni. Prvňáčci z B a C se chystají do Divadla kouzel na vánoční představení.

DĚTI ZÍSKÁVAJÍ VĚDOMOSTI Z VÝLETŮ

V galerii byli jen žáci z 2.D, ostatní tři třídy druháčků jsou již vyškolení návštěvníci a příznivci uměleckých děl z loňska. Byli ale v zoo, protože měli stále volné vstupenky získané díky své štedrosti v programu Adopce v zoo. Letos se zúčastnili výukového programu „Jsme stejné krve, ty i já“ a naučili se poznat, jak s lidmi komunikují zvířata. Tedy spíše jak poznáme, co se jim líbí a co ne – v tom jsme, jak pravil viz výše Maugli, stejní. Děti si osahaly želvu, strašilku nebo šneka afrického, ale čím nás, učitelky, překvapily, bylo to, že se nebály vzít do rukou švába sycivého. Žáčci z áčka, céčka a děčka pak byli ještě v divadle Gong na klasickém představení Čapkova *Devatera pohádek*. Třída 2.B dala přednost akci v přírodě a navštívila Toulcův dvůr přesně v den, kdy se slaví Mezinárodní den stromů. „Bavilo nás, jak jsme vyráběli ze skořápky

Líbeznické děti v ZOO

foto -ag-

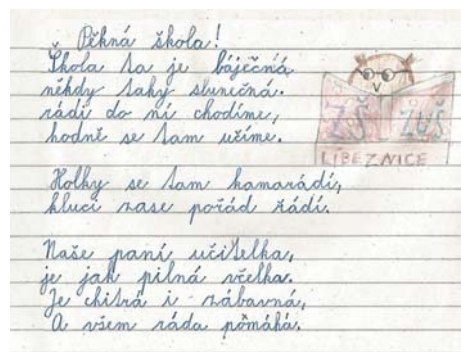
myšku a vyřezávali do kůry,“ uvedla děvčata. Dne 22. října tam s nimi byli pátáci.

Třetřáci se pilně připravují společně s prvňáčky na slavnostní program v Rondelu, který chystají pro rodiče v den třídních schůzek 8. prosince. Navštívili zoologickou zahradu.

Čtvrtáci právě ve vlastivědě a češtině probírají příchod Slovanů na naše území a české báje a pověsti. Nabízelo se tedy navštívit sídlo prvních knížat – Vyšehrad. Pod lektorským vedením si děti vyslechly pověsti a prohlédly celý areál. Spolu s pátáky žáci navštívili také zámek Ctěnice s expozicí „Kámen v pravěku“, kde se dozvěděli, jak kámen ovlivnil vývoj civilizace. Pokračovali středověkem v obci Ostrá, kde si vyzkoušeli různá řemesla. Nechyběla ani návštěva trojské zoologické zahrady. Třída 4.A se zase vypravila na interaktivní výstavu do nuselského Triloparku a dále i společně s prvostupňovou praktickou třídou až do Hulic do Včelího světa. Tam děti nejvíce bavilo procházení velkým včelím úlem s obřími plástvemi. Praktická třída navíc vyrazila do pražské Botanické zahrady.

Družinové děti vyrazily do pražského Planetária a v líbeznickém zahradnictví si vydlabaly krásné dýně. Nejen výuka je pestřejší. Děti z prvního stupně mají oproti loňsku navíc ještě dva nové zájmové

kroužky. Pod vedením paní učitelky Dany Fišerové mohou navštěvovat „Hravou matematiku“, která využívá netradiční způsob výuky matematiky profesora Hejného, a „Tvůrčí dílnu“, která svými aktivitami podporuje vřelý vztah k psanému slovu. Posudte sami v ukázce tvorby druhačky Nikolky (a odpusťte jí jednu chybu, kterou jsme neopravili, abychom nepokazili umělecký dojem – tvrdé souhlásky druháčci v tuto dobu ještě neznají).

Andrea Gruntová

TALENTOVANÉ DĚTI

MISTRYNĚ SVĚTA – STREET A DISCO SHOWMANKY VERONIKA A VANESSA VOBOROVY

Dalšími z talentovaných dětí, které navštěvují naši školu, jsou sestry Veronika a Vanessa Voborovy. Reprezentují naši zemi ve street a disco show, což je kategorie tance, která spojuje prvky disco dance, street dance a akrobacie a navíc musí zahrnovat i divadelní projev, myšlenku a příběh.

Obě děvčata se tomuto druhu tance věnují od svých 5 let. Trénují v tanečním klubu ATS Domino třikrát týdně, a to dvě hodiny. Maminka je vozí nejen na tréninky na pražský Chodov a na soutěže, které jsou téměř každý víkend, ale pomáhá trenérkám děvčata líčit a česat. „Nejdříve je rozcvička a protažení svalů, abychom se při akrobacii nezranily,“ popisuje starší, jedenáctiletá Veronika podobu tréninku. „Máme na sobě taneční boty a legíny, aby trenérka viděla roznožky a výkopy a správnou techniku tance. Při tréninku mám dvakrát pauzu na pití. V době tréninku a soutěží jíme převážně jen hroznový cukr, ovoce, zeleninu a musíme pít dost vody.“

AŽ MEDAILE V DALŠÍCH LETECH PŘIBÝVAJÍ!

Přestože se děvčata-tanečnice obávají slovinských konkurentek, letos jim jejich klub dal na frak. V červnu se nejprve staly mistryněmi Evropy – a to jak s malou skupinkou I love my country, kde tančila jen Veronika, tak i s velkou formací pod názvem „Pod hladinou“, kde tančily obě sestry. A Veronika si tento úspěch zopakovala na Mistrovství světa!

Tanečnice ve Snídani s Novou

foto archiv

S Vanesskou pak ve výše zmíněné formaci vytancovaly titul 2. vicemistryně světa.

„Na tomto sportu mě nejvíce baví akrobacie,“ shrnuje Veronika. „Za své největší úspěchy považují ty na mezinárodních soutěžích, kde jsme se vždy umístili do 3. místa.“

Zatím byla děvčata geograficky nejdále v německé Bochumi, ale určitě se podívají ještě dále. Přejeme jim, ať medaile přibývají!

Andrea Gruntová

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

LAMPIONOVÝ PRŮVOD

Dne 27. října se konal tradiční lampionový průvod. V tento den si my, skauti, připomínáme nejen následující státní svátek, ale vzpomínáme i na naše bratry, kteří již bohužel nejsou mezi námi.

Setkali jsme se u skautské klubovny na Areálu zdraví, kde nás přivítal 1. muž a vysvětlil nováčkům, co se bude dít. Sešla se i spousta rodičů a přátel skautingu. Zapálili jsme svíčky v lampionech a zazpívali skautskou hymnu.

Poté se průvod zvolna přesunul, zadem přes Chrupavku, k pomníku na návsi, kde na nás již čekal Martin Kupka, který pronesl několik slov k uctění památky padlých v první a druhé světové válce. Položili jsme věnec a zazpívali státní hymnu.

LAMPIONOVÝ PRŮVOD JE UŽ SKAUTSKOU TRADICÍ

Následně jsme se rozdělili na tři přibližně stejné velké skupiny a procházeli jsme hřbitovem. První zastávka byla u hrobu Viléma Fromma, zakladatele skautingu v Líbeznici, po němž nese naše středisko název Willi. Průvod dále pokračoval ke hrobu Fíka, jenž byl velkým skautem tělem i duší a pro něj bylo z nás skautským vzorem.

Slavnostní atmosféra v předvečer výročí vzniku Československé republiky

foto Miki

Následně jsme zavzpomínali na předčasně tragicky zesnulého bratra Harryho, s nímž většina z nás prožila krásné chvíle ve skautském životě.

Poslední zastávkou byl hrob Václava Dobiáše, který byl spoluzakladatelem skautingu v Líbeznici a který se mimo jiné zasloužil o postavení první chaty na laguně v Jesenném a o realizaci prvního tábora.

U každého hrobu jsme položili věnec a zapálili svíčku. Na závěr jsme se postavili do kruhu a za svitu lampionů jsme do ticha hřbitovných zdí zazpívali skautskou večerku, čímž byl celý vzpomínkový obřad důstojně zakončen.

Coudy

DRUHÝ ROČNÍK LÍBEZNICKÉHO KOLOBĚHU

„Druhý ročník našeho závodu za rok nic neodvrátí,“ tvrdil vloni tým Líbeznický koloběh. A svému slovu dostal. Druhý ročník Líbeznického koloběhu se konal v sobotu 19. září.

Na úvod si připomeňme, co Líbeznický koloběh vůbec je – vznikl podle svých otců zakladatelů na motivy pohádky o princezně Koloběžce. V tomto případě ale nejde o to, že by závodníci napůl šli a napůl jeli. Závodí vždy dvojice, jeden na trať vybíhá a druhý vyjíždí na kole. Alespoň jednou se na celé trati musí vystřídat.

Trať dlouhá 10 km byla členitá a velmi zajímavá, vedla z Líbeznice do Baště přes oblíbený Beckov, Sedlecem do Bořanovic, Pakoměřic a zpět do Líbeznice. Asfalt střídá terén, příjemné pasáže zase ty náročnější.

Samotný závod probíhal v dopoledních hodinách a zúčastnilo se jej téměř 70 závodníků. „Moc nás potěšila účast tolika závodníků a hlavně přišla spousta nových koloběžců. Celý závod proběhl za podpory obce Líbeznice, za což jsme moc vděční a děkujeme. Díky veliké podpoře jsme mohli dopřát vítězům hodnotné ceny a všem účastníkům malou pozornost,“ s úsměvem dodává Monika Šponerová.

První místo v kategorii sympatických mužů obsadili p. Červenka a p. Pěkný, druží byli Jakub a Pavel Novotní (Jakub vyhrál půl hodiny před naším závodem již jeden atletický závod) a na třetím místě se umístili Matěj a Jiří Slámovi.

V kategorii žen první místo vybojovaly Martina Jelínková a Renata Tlustošová, druhé místo roz-

Druhý ročník Líbeznického koloběhu

foto Luboš Kovář

verná Kateřina Kovářová a Alena Bohmová a třetí místo Magdalena Tichá a Andy Holubová (přestože se děvčatům na trati porouchalo kolo).

V kategorii smíšených dvojic obhájili prvenství Zuzana Němcová a Tomáš Koutný, rovněž druhé místo podruhé patřilo Evě a Michalovi Stránským a třetí místo obsadili Jana Verhagen a Michal Karaman.

ZÁVOD PODPOŘILA OBEC LÍBEZNICE

Dopoledním závodem ale sportovní den nekončil. Odpoledne byl na programu volejbalový turnaj, dětský víceboj a závod na odražděch pro naše nejmenší. Nechyběla ani zumba.

„K líbeznickému sportování jsme využili krásný nový sportovní areál Duhovka, kde děti soutěžily v několika atletických disciplínách (sprint na 50 m, běh na 200/400 m, skok do dálky a hod medicínalem). Víceboje se účastnilo téměř 60 dětí, které byly velmi šikovné a dosahovaly krásných

výsledků. Více než dvě medaile si odnesli Václav Barek, Jakub Trgiňa, Josef Novák, Ondřej Kupka, Matěj Špicl, Kryštof Špicl. Příjemná atmosféra, sluníčko a barvy v areálu Duhovka výborně ladily celému sportovnímu dni,“ dodává jedna z organizátorek Jitka Lánská.

Jak se hraje volejbal, nám přijel ukázat tým až z Jaroměře, na druhém místě skončili Líbeznice a na krásném třetím místě tým z Předboje.

Naše nejmenší děti závodily na odražděch. Závod byl určen předškolákům. Start byl odpískán a děti vyrazily na svých strojích – motorkách či jiných odražděcích kolech – do cíle a posléze všechny stanuly na stupních vítězů.

Podrobnou výsledkovou listinu a fotografie naleznete na webových stránkách www.libeznickykolobeh.cz.

Těšíme se na další ročník Líbeznického koloběhu a jiného sportování. Nyní vás zveme na závod Vánoční večerní běh na 5 km a Andělskou cestu pro rodiny s dětmi, jež se uskuteční v pátek 11. 12. 2015.

-j/-

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

LODIČKA OPĚT VYPLULA

Mateřské centrum Lodička po prázdninové pauze opět zahájilo svůj provoz. První lodičková akce byla připravena pro maminky, a to již tradiční podzimní bazar, který se tentokrát konal v prostorách Rondelu. Tímto děkujeme za důvěru a propůjčení nových školních prostor. Pro své malé návštěvníky má Lodička každý čtvrtek od 9.00 do 11.30 v Komunitním centru Archa připravenou herničku, kde si děti mohou pohrát a maminky si na chvíli odpočít.

nout u kávy nebo čaje. Pro malé šikovné i ty méně zručné ručičky nabízíme v pravidelných intervalech tematické dílničky.

Sledujte nás na www.stonozka.net, kde se včas dozvíte, jaké jsou plánované akce. Máte zájem přidat se k posádce?

Pište na mclolicka@seznam.cz.

Za MC Lodička Jana Karasová

Bazárek v Rondelu

foto Jana Karasová

POKLAD LÍBEZNICKÉHO SKŘÍTKA

V příjemně temném sobotním podvečeru dne 14. listopadu 2015 se Areálem zdraví rozléhalo podivné „hejkání“. Početná skupina kluků a holčiček se pokoušela vylekat hejkala, jednoho z nejobávanějších pomocníků našeho Skřítky pokladu. Nebylo to jediné strašidlo, na které si děti mohly posvítit svými lampičkami.

Divoženka, Rusalka, muchomůrka i kouzelná babka, bez nichž bychom poklad jen stěží našli, nás vedly cestou světýlek až k cíli. Tam na děti čekal v pořadí již třetí „Poklad líbeznického skřítky“, tentokrát sřízený permoníčkem s klíčkem. Za jednu písničku a tučet kartiček dal nám ten malý sladkostí balíček!

Děkujeme všem účastníkům za jejich přízeň a děkujeme taktéž dobrovolníkům, kteří věnovali svůj čas přítomným dětem.

Za kolektiv MC Lodičky Šárka Šádková

Jak vylekat líbeznického hejkala?

foto -šš-

OMNIKIN MODRÁ NEBOLI VÍTEZOVÉ LÍBEZNICE KIN-BALL CUP

Dne 14. listopadu slunce svítilo, ale bylo větrno a chladno. Počasí akorát na to protáhnout se v hale a naučit se nějaký nový sport. Pod záštitou obce a Základní školy a Základní umělecké školy Líbeznice se u nás konal první turnaj ve hře kin-ball. Moje víra ve sportovního ducha Líbeznických sice vzala za své, neboť se turnaje zúčastnilo pouze 13 hráčů, ale na druhou stranu si všichni, kdo přišli, hru užili a intenzivně sportovali celé dvě hodiny.

Po obligátní registraci a zaplacení poplatků došlo na nafouknutí obřího modrého míče elektrickou pumpičkou. Míč se akorát vejde do „klece“ s nářadím v tělocvičně. S ním mohou žáci hrát i venku, neboť je trochu menší a těžší, aby s ním vítr jen tak nemohl zacoulat. Ten pravý, turnajový, musí být vždy černý a ten přivezla pozvaná ligová rozhodčí Alice Paurová. Ta také zaslavila všechny tři zúčastněné týmy do pravidel. Všichni si vyzkoušeli chytání, udržení míče, kopnutí, základní formaci a základní pokřiky. Po 15 minutách se šlo na hru. Samotný zápas se skládal ze tří period po 7 minutách, a protože na konci byly dva týmy se shodným počtem

bodů, hrálo se na rychlou smrt, ve kterém zvítězil tým 8. ročníku. Na důmyslném ukazateli skóre správné body počítala paní učitelka Lenka Nováková.

KIN-BALL – NOVÝ LÍBEZNICKÝ SPORT

Celkovými vítězi se o jeden bod stali žáci 9. ročníku Mirek Vítek, Lukáš Černošský, Patrik Londín a Honza Hrbek. Kromě zlatého poháru a diplomů

si odnesli také kvalitní osušky z bambusového vlákna. Stříbrný pohár si vysoutěžili žáci a žákyně 8.A Bára Pourová, Kristýna Rollová, Martin Žihla a Josef Novák. Bronzový pohár si za třetí tým ponechala na památku šestačka Julie Másilková, která hrála s o generaci staršími manželi Šádkovými a Gruntovými.

Diváci, kteří se přišli na turnaj podívat, si o přestávce mezi periodami mohli oba míče vyzkoušet a proběhnout se po tělocvičně s novým povrchem.

Andrea Gruntová, pořadatelka turnaje

Účastníci kin-balového turnaje

foto František Grunt

OBCENÍ KNIHOVNA

LÍBEZNICE, MÍSTO, KDE RÁDI ŽIJEME

Takový byl název přednášky, kterou organizovala líbeznická knihovna první listopadové pondělí. Na akci přišlo tolik lidí, že Archa praskala ve švech, a někteří účastníci dokonce už nenašli místo k sezení. To byl, myslím, důkaz toho, jak mají naši občané svou obec rádi a jak se o ni zajímají.

Přednášející paní Hana Závorková zahájila přednášku krátkým filmem, který posluchačům připomněl historii naší obce a její roli ve zdejší regionu. Dále byla přednáška pestrou mozaikou různých informací, obrázků a zajímavých detailů o historii Líbeznic. Dozvěděli jsme se zajímavé informace o zdejší kostele, o tom, jak se v Líbeznicích dříve pohybovalo, jakou roli zde hrálo cukrovarnictví, nebo to, jak zásadní pozitivní roli měl pro celou oblast rod Nosticů, kterému patřil měšický zámek.

Hana Závorková a její vyprávění o historii obce

foto Václav Mikoláš

Díky paní Závorkové byla přednáška opravdu nezapomenutelným zážitkem. Určitě by stálo za to pořádat podobné akce častěji. Zájem ze strany občanů o informace o naší obci je obrovský a množství

zajímavostí, které nám dokáže paní Závorková s velkým zaujetím pro věc sdílet, snad ještě větší.

Pavla Zarembová

DIVADELNÍ OCHOTNÍCI

Mají podrobnou kroniku, kterou sepsali Bohuslav Zadák, Miroslav Pavelka z Makovic a dr. Emil Pavelka z Brna. V Líbeznicích se hraje divadla – po ochotnicku – nejméně 70 let, neboť po roce 1883 hrávali studenti u Friců č. 89 a u Láhů č. 1. Studenti založili čtenářsko-ochotnický spolek Kosové. Po každém divadelním představení se tančilo. Po válce r. 1918 hrávali divadla Sokolové a z jeho dramatického odboru vznikl spolek divadelních ochotníků na valné hromadě u Rosendorů Hrušků v č. 31, a to v r. 1923. Do r. 1937 byl spolek tuze činný, nastudoval i sehrál zde a v Měšicích přes 60 divadelních her, mimoto uspořádal večírky, kabarety, šibřinky, slavnost vánočního stromu a přednášku cestovatele Emila Vráze. Ale v letech 1938 až 1941 spolek skomíral, až zase r. 1942 činnost obživla a sehrány byly u Černých v č. 1 čtyři divadelní hry, r. 1943 sehráno 5 her, r. 1944 sehráno 7 her, většina kusů byla hrána dvakrát.

DIVADLO SE U NÁS HRAJE NEJMÉNĚ 70 LET

Tehdy měl spolek 56 členů. V r. 1945 zaplatilo příspěvky po 6 Kč jen 26 členů. V srpnu 1945 věnovalo 18 členů 1 000 Kč pro rodiny divadelních ochotníků zdejšího okresu zahynuvších za okupace a revoluce v máji 1945. V prosinci 1946 byl pořádán večer slepého herce Františka Bohuslava z Prahy. Za roky 1946, 1947, 1948 nebyly ani vybrány členské příspěvky. V březnu 1949 ještě 20 členů zaplatilo příspěvky po 10 Kč, byla usnesena další činnost, avšak nedálo se nic. Když ani r. 1950 spolek nevyvíjel činnost, usnesla se poslední schůze 21. března 1951 na likvidaci spolku, a to podle nového spolkového zákona, když i ústředí divadelního ochotnictva se likvidovalo a s ním všechny spolky. Tehdy nejstarší a nejzasloužilejší člen František Nápravník obdržel darem koš s potravinami ke svému sňatku. Tento dlouholetý a poslední předseda zemřel v březnu 1953. Veškerý inventář obdržel Svaz mládeže. Nové peníze nezbyly a vázané 5 422 Kč byly darovány státu. Posledními činovníky byli František Nápravník 75letý, Josef Kulhánek z č. 87, Bohuslav Zadák z č. 177, Olga a Vladimír Oličovi z č. 209, Jaroslav Kos z č. 245.

vybrala Alexandra Dančová

JIŽNÍ AFRIKA V KNIHOVNĚ

Již druhé setkání v tomto roce se uskutečnilo v Obecní knihovně s cestovatelem Petrem Nazarovem v pondělí 9. 11. 2015. Tentokrát jsme se dozvěděli zajímavosti z cest po jižní Africe.

Vyprávění začalo v Johannesburgu, největší městě Jihoafrické republiky. Odtud Petr Nazarov pokračoval do provincie Mpumalanga, kde se na čas stal součástí života místních farmářů i domorodého kmene Zulu. Autor se zde setkal s místní šamankou a zúčastnil se rituálu zasvěcení. Prostřednictvím vyprávění vedly další kroky do třetího největšího kaňonu na světě, který se nazývá Blyde River Canyon. Skrze Svazijsko cestovatel pokračoval na pobřeží Jihoafrické republiky k Indickému oceánu do parku Cape Vidal. Perlou celé cesty byla pro autora návštěva Dračích hor, pobřeží Wild Coast a poté pohádkového království Lesotho. Cesta končí v Namibii, kde Petr Nazarov pobýval na území kmene Herero, poté v národním parku Etosha a nakonec doputoval na pobřeží Atlantiku. Poslední tečkou za touto neuvěřitelnou dobrodružnou poutí byla rudá poušť Namib v oblasti Sossusvlei.

Alexandra Dančová

S Petrem Nazarovem po Africe foto V. Mikoláš

SENIORSKÉ POSEZENÍ S HARMONIKOU

Kulturní výbor Obce Líbeznice společně s Obecní knihovnou uspořádal setkání líbeznických občanů v sobotu 24. 10. 2015 v komunitním centru Archa.

K živému popovídání zahrál pan Jelínek – harmonikář. Bylo to milé a příjemné odpolední setkání, k jehož hojné účasti pomohl Václav Mikoláš z kul-

Harmonikář jak se patří foto Václav Mikoláš

turního výboru tím, že pozval všechny přítomné osobně. Patří mu velký dík.

-ad-

OBEČNÍ KNIHOVNA

TO JE NA POVÍDKU,
NA ROMÁN...

To se tak někdy říká, když v našich životech je příliš všeho a my se brodíme po krk v problémech a starostech. Nejsme schopni dosáhnout rovnováhy, a přitom se o to tak snažíme!

Pak vidíme ty druhé, jak žijí poklidně, jak mají nerušené sny a jejich největší zviření poklidné životní hladiny je, že zase podražilo máslo a ze seriálu *Ordinace v růžové zahradě* odešel oblíbený herec.

Ano, i já někdy závidím tyto starosti, ale všichni máme své klidné a své bouřlivé období. A osud si s námi zahrává a my máme volbu. Vždycky se můžeme všem výzvám v našich životech postavit čelem. Nevzdat se a nevzdat to. Odměnou nám budí čistý vnitřní štít.

Když se říká, že ten tvůj život (rozuměj jeho jedna část) je na román, myslí se tím dramatické okolnosti, velké výzvy, jakási katarze a závěrečné události, třeba s otevřeným koncem.

Jenže upřímně – vyprávění známým a přátelům nám zabere nejvýše deset minut podrobného popisu... A co dál, jak bychom naplnili pomyslnou románovou knihu?

Nezapomeňte, že máme v sázce nějakých 350 až 550 stran drobným písmem. Co tam ještě dáme? Tak můžeme zmínit tetičku z Přerova a strejdu Jožina, pěkného ochmelku, jak nás sestra tahala za vlasy a rodiče večer zakazovali televizi a jak nás nikdo nechápal a učitelé byli naprosto nemožní a chodit do tanečních bylo za trest a první pusa byl na nádraží v Brdech od trampa, ze kterého se vyklubal pěkný pitomec. Zklamání, zklamání. A po škole chodit do práce. A to takhle bude už navždycky? Kde jsou mé ideály a sny? A proč jsem nedala číslo tomu chlápku v metru, třeba by byla má osudová láska a já jsem ji prosvihla? A co vlastně v životě chci? A není to už krize identity?

Jsem tak stěží na 100 stránkách a to jsem tam napasla i to, co jsem měla každý den k večeři.

Dělám si legraci. Chci jen názorně ukázat, že popisování našich životů není na romány. Spisovatele velmi potrápí napsat opravdu poutavý román. Stojí ho to mnoho úsilí, invence, skepse, kdy to chce vzdát a román nedopsat, píše i řadu let, než dopíše závěrečnou větu. A přesto všechno, co do románu vložil, se mu nemusí vrátit ani malým kouskem zpátky.

Román nikoho neosloví, kritici ho ztrhají, v důsledku zaujetí jen pro román od něj odešla manželka, začal pít...

Velmi, velmi těžké povolání pro tvořivé autory a natož pro netvořivé grafomany.

Nechme román románem. Naše vlastní vyprávění by mohlo být ale na povídku! Povídka je ve své podstatě historka. Vypráví se zde, co se odehrálo v kratším časovém úseku.

Má ale jedno pravidlo, bez kterého by to nebyla povídka. Měla by obsahovat pointu – nečekané vyvrcholení krátkého děje, vtipné, tragické nebo

poučné. Je mnoho spisovatelů, kteří uměli psát povídky: Edgar Allan Poe, Nikolaj Vasiljevič Gogol, Anton Pavlovič Čechov, Francis Scott Fitzgerald, Jan Neruda, Jaroslav Hašek, Karel Čapek.

DOBRÁ POVÍDKA
JE MISTROVSKÉ DÍLO

Mistr povídkového umění byl ale beze sporu francouzský spisovatel, žurnalista a dramatik Guy de Maupassant. Narodil se v rodině venkovské šlechty 5. srpna 1850 v Tourville-sur-Arques. Byl vychováván matkou, která mu zajistila literární vzdělání a později ho poslala na studia do Rouen. Po ukončení školy dobrovolně odjel bojovat v prusko-francouzské válce. Po studiích právě byl zaměstnán na ministerstvu veřejného vzdělávání v Paříži. V té době mu velmi pomáhal Gustave Flaubert. Motivoval ho a podporoval v psaní. Maupassant velmi rád cestoval a stále čerpal náměty z cest i z prostředí kolem sebe. Jeho povídka „Kulička“ znamená velký úspěch u publika i u kritiků. Pak už následují romány – *Příběh jednoho života*, *Miláček*, *Mont-Oriol* a *Silná jako smrt*. Jeho nejznámější povídky vedle „Kuličky“ jsou „Slečna Fifi“, „Miss Harietová“, „Ve svitu luny“, „Yvette“, „Prokletý chléb“ a další.

Jeho život byl velmi pestrý, stejně jako jeho povídky a romány. Onemocněl syfilidou, měl za sebou několik pokusů o sebevraždu a zemřel v ústavu pro choromyslné 6. července 1893 v Paříži. Je pochován na pařížském hřbitově Montparnasse.

Alexandra Dančová

POZVÁNKA

VÁNOCE 2015
V KOSTELE
SV. MARTINA

Komorní chrámový sbor Libeznice zve srdečně všechny občany na tyto akce:

Na Štědrý den 24. 12. ve 22.00 hod.

Půlnoční mše – koledy a pastorely českých mistrů. Učinkuje Komorní chrámový sbor z Libeznic a na tři trubky hrají členové rodiny Rápkových z Bořanovic. Řídí a na varhany hraje Lucie Stollová.

Na silvestra 31. 12. v 16.00 hod.

Již po třicáté chystáme provedení

J. J. Ryba – Česká mše vánoční pro sóla, sbor, varhany a orchestr. Spoluúčinkuje mělnický a sva-toignácký sbor z Prahy, místní hudebníci a hosté z různých pražských těles, řídí Lucie Stollová.

PODĚKOVÁNÍ

Obec baráčníků v Libeznicích upřímně děkuje Bohunce Vašendové ml. za sponzorský dar, který nám věnovala.

Konšelstvo OB

BLAHOPŘEJEME

Blahopřejeme listopadovým jubilantům: Kreisingerová Hana – 93 let, Kačírková Eliška – 90 let, Vrabcová Drahůška – 83 let, Goszová Naděžda – 81 let, Závorka František – 60 let.

PO PADESÁTI
LETECH SI OPĚT
ŘEKLI „ANO“

Dne 9. října 2015 oslavili manželé Věra a Pavel Vörösovi zlatou svatbu, tedy padesát let společného života. V rodinném kruhu a za přítomnosti starosty Martina Kupky si řekli znovu své „ANO“. Do dalších let společného života jim přejeme hodně zdraví, lásky a šťastných okamžiků prožitých se svou milovanou rodinou.

Matrika Libeznice

ZAČÁTEK ADVENTU
V LÍBEZNICÍCH

**Srdečně vás zveme na první
adventní trhy na nově upraveném
Mírovém náměstí v neděli
29. listopadu od 13 hod.**

**Ve 14 hod. náměstí oficiálně otevřeme.
V 17.45 hod. začneme společně zpívat
vánoční koledy,
v 18 hod. rozsvítíme vánoční strom
a v 18.30 hod. první adventní neděli
v Libeznicích
uzavře Vánoční hra se zpěvy v podání
Lakomých barek z Klecan.**

Libeznická Stonožka a MC Lodička srdečně zvou na:

KURZ VÁZÁNÍ ADVENTNÍHO VĚNCE

– kreativní dílny pod vedením zkušené floristky Šárky Kettnerové proběhnou v prostorách KC Archa v sobotu 28. listopadu 2015 v 10.00 a 13.00 hod. Cena: 280 Kč za věnec.

VÁNOČNÍ TVOŘENÍ S DĚTMI

– dílna pro šikovné děti a jejich maminky bude probíhat v MC Lodička (KC Archa) ve čtvrtek 3. 12. 2015 od 9.30 hodin. Vstupné za hernu i tvoření: 60 Kč.

MÁMY PRO MÁMY

– kreativní večer ve spolupráci s organizací Nedoklubo spojený s výrobou dárečků pro ma-

minky dříve narozených dětí. Pátek 4. 12. 2015 v 19.00 hod. v KC Archa.

VÁNOČNÍ VEČERNÍ BĚH

– běžecký závod jednotlivců a dvojic na 5 km. Pátek 11. 12. 2015, start v 18.30 hod. od Rondelu.

ANDĚLSKÁ CESTA

– závod na 2 km pro rodiny s dětmi – s anděly a soutěžními úkoly. Pátek 11. 12. 2015, start v 18.40 hod. od Rondelu.

Více informací o našich akcích najdete na www.stonozka.net nebo www.libeznickykolobeh.cz.

**29.
LISTOPADU
NEDELE**

VÁNOČNÍ TRHY
NA NÁMĚSTÍ V LÍBEZNICÍCH

VÁNOČNÍ TRHY - Od 13:00
SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ NÁMĚSTÍ - Od 14:00
ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU A ZPĚV KOLED - Od 17:45
ADVENTNÍ KONCERT LAKOMÉ BARKY - VÁNOČNÍ KOLEDA - Od 18:30 v kostele sv. Martina

Pořádá kulturní výbor obce Líbeznice

MASÁŽE DOMŮ
.....
LÍBEZNICE A OKOLÍ

Nechte se hýčkat a užíjte si masáž v klidu a pohodlí svého domova.

Jana Karasová
☎ +420 777 095 429

www.masaze-havaj.cz

FIRMA s.r.o.
Realizace staveb a TZB

novostavby
opravy • rekonstrukce

elektro • topení • voda
plyn • vzduchotechnika

724 327 470 | 602 327 970

www.firma-stavby.cz

Stonožka Líbeznice s týmem Líbeznický koloběh všechny srdečně zvou na netradiční sportovní akci

**VÁNOČNÍ
večerní
BĚH**

Pátek
11. 12. 2015
Start a cíl:
areál ZŠ a ZUŠ Líbeznice

★ **Závod v běhu jednotlivců a dvojic na trati 5 km**
Start 18:30 — registrace 17:45–18:20 — startovné 70 Kč za osobu

★ **Andělská cesta — závod pro rodiny s dětmi**
Zábavná 2km trasa s anděly a soutěžními úkoly
Start 18:40 — registrace 18:00–18:30 — startovné 100 Kč za rodinu

POVINNÁ VÝBAVA PRO VŠECHNY: čelovka, baterka nebo lucerna a dobrá nálada
REGISTRACE A VÍCE INFORMACÍ: www.libeznickykolobeh.cz
Akce se koná za laskavé podpory obce Líbeznice.

Sekční vrata na pohon RenoMatic Hörmann od **19 999,-** s montáží a DPH

garážová vrata • pohony • vjezdové brány • plotové výplně • dveře

www.VASEVRATA.cz

D.O.S. s.r.o.
Mělnická 109,
250 65 Líbeznice
tel.: +420 272 705 984
GSM: +420 602 206 326
e-mail: info@vasevrata.cz
www.facebook.com/vasevrata

HÖRMANN
Vrata • Dveře • Zárubné • Pohony

Kalendář akcí pro rok 2015

29. 11. Adventní trhy a koncert v kostele
11. 12. Vánoční běh
24. 12. Vánoční punč

ESSENTÉ
BEAUTY INSTITUTE

PŘINÁŠÍME RADOST

Vánoční dárková poukázka na slevu 20 % pro naše sousedy

Sleva platí pro objednávky do 17.12.2015

Mako Butterfly – jsme výrobce špičkové kosmetiky Essenté, přijďte si k nám vyřešit vánoční dárky.

Najdete nás na kraji Baště, na rohu ulic Hlavní a Líbeznická, každý všední den od 8:00 do 15:00.

Produkty lze objednat i přes **www.essente.cz** – slevový kód „BAST2015“.

MAKO BUTTERFLY s.r.o., Hlavní 1006, 250 65 Bašť
TEL.: +420 257 219 115

Úklidová firma DIMITROVA

Nabízíme kompletní úklidové služby (rodinných a bytových domů, půdy, sklepy, garáže, úklid po rekonstrukci, mytí oken, atd.), sekání trávy, úklid zahrad, odklizení sněhu včetně sekání ledu, údržba venkovních prostor i chodníků.

Firma Dimitrova 777 782 455, IČ: 86904272

Knihovna Líbeznice

Vánoční rozjímání s hudbou a knihami

Pondělí 7. prosince 2015 od 18.30
komunitní centrum Archa

Zavedená, rozšiřující se dopravní společnost přijme

ŘIDIČE MKD

- ŘP sk. C, nebo C+E, bezúhonnost, spolehlivost
- Depo Líbeznice CZ 250 65, Písek CZ 397 01, Všetaty CZ 277 16
- Možnost parkování v místě bydliště, možnost zaučení
- Možnost zaměstnanecké půjčky a dalších firemních benefitů
- Ohodnocení 30-49.000 Kč kamiony, 25-32.000 Kč sólo vozy

Kontakt : 777 482 268, e-mail : info@polymarktrans.cz

POLYMARK TRANS

centrum volného času

NA ZIMNÍ SPÁNEK SE V CVČ MĚSICE NECHYSTÁME :))

KLUB ZAŠKOLÁK

judo hravé pokusy lego hraní
street dance pohybová průprava
můj počítač plavecká příprava
výtvarné tvoření s keramikou

KURZY PLAVÁNÍ

startovací plavání dětské plavání
rodinné plavání komfortní zázemí
moderně zařízení bazén
profesionální a příjemné lektorky

MĚSICKÝ ADVENTNÍ JARMARK

adventní atmosféra
zpívání koled
malování na obličej
hry a soutěže pro děti
pestrá nabídka výrobků

Sobota 12. prosince 14 - 18:30 hod.

PŘIHLASE SE DO LEDNOVÝCH KURZŮ!

Měsíční Adventní Jarmark

Více informací na: www.cvcmesice.cz tel.: 733 111 865